

[Fuglsang.]

spares. Blechingbergsagen gav et taknemligt og lærerigt indblik heri. Men der er en lang række andre områder, også det før nævnte militærområde, hvor der foregår en ødselhed, som det nok var værd at kigge lidt nærmere på. Naturligvis kan jeg ikke have noget som helst imod, at man forsøger at begrænse unyttige udgifter og ødselhed både på det ene og det andet område, og selvfølgelig kan jeg ikke have noget imod, at man ophæver stillingen som NATO-ambassadør i Paris, selv om jeg har mine tvivl med hensyn til, hvor meget man vil spare netop her. Der er noget, der hedder, at nissen flytter med, og jeg vil næsten tro, at udgifterne på det område vil flytte andre steder hen, og for øvrigt også, at det vil ske med netop de to oppositionspartiets fulde velsignelse. Når jeg ser sådan på NATO-ambassadøren, vil det på ingen måde sige, at det samme gælder med hensyn til ambassadøren ved FN, som er en organisation af en helt anden karakter og af ganske anderledes betydning.

Som helhed mener jeg altså, at tiden maner til varsomhed og til omtanke, når det gælder nedskæring af posterne i udenrigstjenesten. Hvis der er overflødige stillinger, og det er der ganske givet, har jeg ikke noget imod, at man kigger på det; men vi er dog inde i en udvikling i forbindelse med oprettelsen af de syv, i forbindelse med nødvendigheden af at søge nye markeder og i forbindelse med, at der opstår nye markedsområder ude i verden, som gør det nødvendigt med en indsats på en lang række af disse områder. Derfor finder jeg det meget ejendommeligt, at netop partier, som ellers mener i særlig grad at repræsentere erhvervslivet, foreslår nedskæringer af den art, der her er tale om.

Ole Bjørn Kraft: Jeg har bedt om ordet i anledning af nogle bemærkninger, der fra forskellig side, og særlig af den ærede ordfører for det radikale parti, er blevet gjort om min stilling i forbindelse med arbejdet i

kommissionen vedrørende udenrigstjenesten. Jeg vil gerne sige, at mit parti har været ganske enig med mig, når jeg fandt, at jeg som medlem af denne kommission ikke burde stå som medforslagsstiller til det forslag, der foreligger her, men på partiets vegne fortsætte arbejdet i kommissionen. Men dermed er ikke sagt, at jeg ikke er enig med forslagsstillerne om nødvendigheden af besparelser, og det betyder heller ikke, at jeg ikke er enig med forslagsstillerne om retningslinjerne for besparelserne, således som de er angivet i forslaget til beslutning. Jeg tror, det vil være rigtigt både for udenrigstjenesten selv og for det høje ting, om man tager disse besparelsesforslag op til en alvorlig prøvelse. Netop fordi vi må regne med, at udenrigstjenesten på mange områder vil stå over for store og nye opgaver, der kan komme til at kræve betydelige beløb, vil det være rigtigt så hurtigt som muligt at foretage de besparelser, som det er muligt at gennemføre uden at skade tjenesten, for netop derigennem at få mulighed for at yde de midler, som på andre områder kan blive påkrævet. Det kan ikke nægtes, at man her må se bort fra det, der hidtil har eksisteret, tage det op til prøvelse for at undersøge, om ikke noget af det ikke længere svarer til det formål, som det oprindelig havde, og derfor kan spares.

Det ærede medlem hr. Lannung har fuldstændig ret, når han siger, at jeg har stillet forslag om presseattachéer i Ottawa og Helsingfors og også engang i Berlin. Det har jeg gjort, ikke alene dengang jeg var udenrigsminister i en regering sammensat af de nuværende oppositionspartier, men også i udenrigskommissionen har jeg fremhævet, at jeg fandt det naturligt i Helsingfors og Ottawa at ansætte presseattachéer. Men jeg vil bede det ærede medlem gennemse det forslag til beslutning, som foreligger fra de to oppositionspartiets side, for deri vil det ærede medlem ikke finde noget om, at sådanne presseattachéstillinger ikke skal oprettes; det er overladt til en fremtidig af-